

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 181/14
U Luxembourgu 18. prosinca 2014.

Presuda u predmetu C-364/13
International Stem Cell Corporation / Comptroller General of Patents,
Designs and Trade Marks

Organizam nesposoban razviti se u ljudsko biće nije ljudski embrij u smislu Direktive o pravnoj zaštiti biotehnoloških izuma

Korištenje takvog organizma za industrijske ili komercijalne svrhe može stoga, u načelu, biti predmet patenta

Direktiva o pravnoj zaštiti biotehnoloških izuma¹ predviđa da se korištenje ljudskih embrija za industrijske ili komercijalne svrhe ne može patentirati.

Sud je u presudi Brüstle od 18. listopada 2011.² istaknuo da se pojam „ljudski embrij“ odnosi na neoplođene ljudske jajne stanice čiji su dioba i daljnji razvoj stimulirani partenogenetikom³ i da su takve jajne stanice stoga sposobne započeti postupak razvoja ljudskog bića jednako kao i embriji stvorenim oplodnjom jajne stanice.

Pred High Court of Justice (Visoki sud Ujedinjene Kraljevine) pokrenut je postupak između društva International Stem Cell Corporation (ISCO) i Britanskog patentnog ureda glede patentibilnosti postupaka korištenja ljudskih jajnih stanica aktiviranih partenogenetikom. High Court of Justice pita Sud ograničava li se pojam „ljudski embrij“, kako je tumačen u presudi Brüstle, samo na organizme sposobne započeti postupak razvoja **koji dovodi do ljudskog bića**. S tim u svezi, britanski sud objašnjava da se, u skladu s trenutačnim znanstvenim spoznajama, organizmi poput onih koji su predmet prijava za registraciju patenta ni u kojem slučaju ne mogu razviti u ljudsko biće.

Sud je u današnjoj presudi utvrdio da **neoplođena ljudska jajna stanica mora nužno imati inherentnu sposobnost razviti se u ljudsko biće** kako bi se mogla kvalificirati kao „ljudski embrij“. **Sama činjenica da je ljudska jajna stanica aktivirana partenogenetikom započela postupak razvoja** stoga **nije dovoljna da bi je se smatralo „ljudskim embrijem“**.

Naprotiv, u slučaju da takva jajna stanica ima inherentnu sposobnost razviti se u ljudsko biće, trebala bi se tretirati na isti način kao i oplođena ljudska jajna stanica, u svim stadijima svojeg razvoja. S tim u svezi, zadaća je britanskog suda da provjeri imaju li organizmi koji su predmet ISCO-ovih prijava za registraciju inherentnu sposobnost razviti se u ljudsko biće, s obzirom na spoznaje koje su u međunarodnoj medicinskoj znanosti dovoljno dokazane i potvrđene.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednakom obvezuje i druge nacionalne sude pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

¹ Direktiva 98/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 1998. o pravnoj zaštiti biotehnoloških izuma (SL L 213, str. 13.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 62., str. 85.)

² Presuda Oliver Brüstle/Greenpeace eV (predmet C-34/10), vidjeti također PM br. [112/11](#).

³ Partenogenetika se, u nedostatku spermija, sastoji u aktivaciji oocita kemijskim i električnim tehnikama, a tako stvoren organizam naziva se „partenota“.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106